



KIRKKO NORJASSA

KYRKAN I NORGE

Syksy • 2025 • Hösten





Kuvat

Kansikuva Trondheim, Kirkkoneuvoston puheenjohtaja
Minna Laru, kesäkuu 2025
Sivu 1 Storafjellet Bjerkreim, kesäkuu 2025

Bilder

Omslagsbild Trondheim, Kyrkorådets ordförande
Minna Laru, juni 2025
Sida 1 Storafjellet Bjerkreim, juni 2025

Norjan suomalainen seurakunta Den finländska församlingen i Norge Den finske menigheten i Norge

Kirkens hus
Rådhusgata 1-3
0151 Oslo, Norge

Pappi

Präst

+47 481 10 813
Päivi Aikasalo
paivi.aikasalo@finskekirken.no

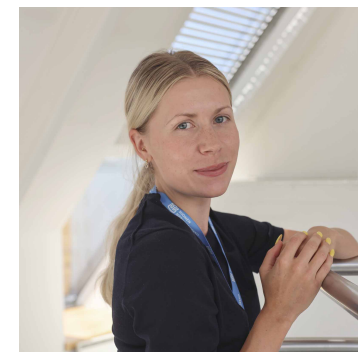
Kirkko Norjassa • Kyrkan i Norge

2025-3
34. vuosikerta • 34. årgång
Vastaava toimittaja • Ansvarig redaktör
Roosa Marjaniemi

Bedriftstrykkeriet, Oslo



NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE



Toivo ei ole vain tunne

Tulevaisuus ei aina näytä kulkevan kohti parempaa, vaan joskus aivan toiseen suuntaan. Kuinka käy niille, jotka nyt kasvavat ja vasta opettelevat elämää epävarmassa maailmassa? Tai miten me jaksamme arjessa, jossa suuret uutiset tunkeutuvat pieniin huoliin?

On normaalia pelätä ja huolehtia. Meistä jokainen kantaa mukanaan omia kysymyksiään ja murheita. Mutta juuri siksi on tärkeää pysähtyä toisen ihmisen äärelle. Jakaa ajatuksia, sanoa jotain ääneen. Ei siksi, että kaikki ratkeaisi heti, vaan siksi, että silloin tapahtuu jotain olennaista: toivo saa tilaa.

Toivo ei ole vain hyvä filis. Lehden eräässä jutussa nuoret sanovat viisaasti: Jo se, että puhuu kaverille tai perheenjäsenelle, voi synnyttää toivoa paremmasta huomisesta. Siinä on ehkä koko elämän mittainen viisaus. Puhuminen ei muuta maailmaa yhdessä yössä, mutta se muuttaa hetken. Jo se, että kuuntelemme toisiamme ja pysähdymme toistemme äärelle, on askel parempaan. Ei valmiiseen, mutta yhdessä kuljettavaan.

Tämän lehden sivuilla pääsee myös lukemaan kirkkoneuvoston puheenjohtajan Minna Larun tarinaa sekä kuulemaan hänen ajatuksiaan seurakunnastamme ja suomalaisuudesta Norjassa. Lisäksi löydät lehdestä syksyn tapahtumia, kuten online-tapaamiset, joihin jokainen on tervetullut mistä päin Norjaa tahansa.

Mukavaa ja toivontäyteistä syksyä,
Viestintävastaava

Hopp är inte bara en känsla

Framtiden verkar inte alltid gå åt ett bättre håll, utan ibland tvärtom. Hur är det för dem som växer upp och precis lär sig att leva i en osäker värld? Eller hur klarar vi oss i vardagen, där stora nyheter tränger sig på små bekymmer?

Det är normalt att vara rädd och orolig. Var och en av oss bär med oss våra egna frågor och bekymmer. Men det är just därför som det är så viktigt att stanna till vid en annan person. Dela med sig av sina tankar, säga något högt. Inte för att allt kommer att lösas omedelbart, utan för att då händer något viktigt: hoppet väcks till liv.

Hopp är inte bara en bra känsla. I en av artiklarna i tidningen säger de unga något klokt: Att bara öppna sig och prata med en vän eller en familjemedlem kan skapa hopp om en bättre morgondag. Där ligger kanske en livslång visdom i det. Att prata kommer inte att förändra världen över en natt, men den kommer att förändras för stunden. Att bara lyssna på varandra och stanna till vid varandra är ett steg mot något bättre. Inte till något som är klart, men till något som för oss vidare tillsammans.

I den här tidningen kan du också läsa det som berättas om Minna Laru, kyrkorådets ordförande. Du för höra hennes tankar om vår församling och om ymse finskt i Norge. Dessutom finner du här i tidningen höstens evenemang, såsom till exempel onlinemötena, som vi välkomnar alla i hela Norge till att delta i.

Ha en fin och hoppfylld höst,
Kommunikationsansvarig

Syksy • Hösten 2025

Ledare • Pääkirjoitus	3
Miten säilyttää toivo maailmassa, joka tuntuu horjuvan?	6
Hur behåller man hoppet i en värld som verkar vackla?	10
Sydänrukousta Margareta-kirkolla • Centering prayer i Margareta kyrkan	14
Online-ryhmät • Onlinegrupper	16
Päivin kirjavinkit	17
Minna on kirkkoneuvoston puheenjohtaja Trondheimista	18
Minna från Trondheim är ordförande i kyrkorådet	22
Suomalaisuus ei katoa, vaikka muutat Norjaan – liity meidän jäseneksi	26
Att du är finsk försvinner inte fastän du flyttar till Norge - bli vår medlem	27
Syksyn tapahtumia • Höstens händelser	28
Viikottaiset kokoontumiset	30
Kirkolliset toimitukset • Kyrkliga förrättningar	32
Jag ger er en framtid och ett hopp	34
Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon	35



Sydänrukous on syvää rukousta jo itsessään.
Samalla se on hengellinen harjoituspolku.

Centering prayer är i sig en djup bön.
Samtidigt är det praktik av en andlig väg.



Minna Laru on Norjan suomalaisen seurakunnan kirkkoneuvoston puheenjohtaja Trondheimista. Minna kuvailee, että hänelle on tärkeää olla mukana mahdollistamassa sitä, että suomalaiset saavat kirkollisia palveluja omalla kielellä.



När du flyttar från Finland till Norge förändras mycket, men det att du är finländsk försvinner inte. Ändå vet få att även om du är medlem i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland överförs ditt medlemskap inte automatiskt till vår församling.



Miten säilyttää toivo maailmassa, joka tuntuu horjuvan?

TEKSTI ROOSA MARJANIEMI

Sodat, kriisit, ilmastouhat ja politiikan vastakkainasettelut täyttävät uutisvirran päivästä toiseen. Moni kokee, että maailma on epävarmempi kuin koskaan. Johtajat, joihin ennen turvauduttiin, eivät aina herätä luottamusta. Samalla moni meistä yrittää löytää arjessa keinoja pitää kiinni toivosta ja vaikuttaa siihen, mihin suuntaan maailma on menossa.



Kuva Fredrik Varfjell / NTB

Tämän jutun kirjoittamisen liikkeellepanevana voimana oli mahdollisuus kuunnella Barack Obaman keskustelua Oslossa keväällä 2025. Entinen Yhdysvaltain presidentti puhui johtajuudesta, toivosta ja vastuusta. Tästä syntyi ajatus koota yhteen entisen johtajan sekä nuorten näkökulmaa siitä, miltä maailma näyttää nyt.

Obaman viesti Oslossa: Toivoa tarvitaan

Oslo Spektrum oli täynnä väkeä, kun entinen Yhdysvaltain presidentti Barack Obama saapui keskustelutilaisuuteen maanantai-iltana 12. toukokuuta. Tilaisuus kulki nimellä A Conversation with President Barack Obama. Sen aikana käytiin keskustelu johtajuudesta,

toivosta ja maailmantilanteesta.

Tunnelma tapahtumassa oli yllättävän rento. Obama puhui rauhallisesti ja mukana oli hie-
man huumoriakin. Hänen viestinsä oli kuitenkin selkeä: elämme aikaa, jossa on helppo menettää toivo. Uutiset ovat täynnä konflikteja ja demokratiaa haastetaan. Obama toi myös esille, että sosiaalinen media on muuttanut tapaa, jol-



Ronja Horsman työskentelee turvallisuuspolitiikan parissa ja uskoo, että avoin keskustelu on keskeinen toivon ylläpitäjä.

Kuva Roosa Marjaniemi

la suhtaudumme politiikkaan ja toisiimme. Kärsivällisyyttä on nykyään vähän, vaikka juuri sitä me nyt tarvitsemme eniten.

Yksi hänen keskeisistä ajatuksistaan olikin tämä: Meidän täytyy olla kärsivällisiä. Toivoa ei saa menettää. Hän muistutti, että maailmassa ei ole koskaan ollut täydellistä aikaa. Aina on ollut haasteita, konflikteja ja sotia, mutta historian läpi ihmiset ovat pystyneet rakentamaan parempaa tulevaisuutta.

Obama painotti erityisesti nuorten roolia. Hän sanoi toivovansa, että seuraavat sukupolvet pystyvät korjaamaan niitä virheitä, joita ai-
kuiset sukupolvet ovat tehneet. Samalla hän rohkaisi uskomaan siihen, että vaikuttaminen ei ole vain poliitikkojen tehtävä. Yksittäisillä ihmisillä, yhteisöillä ja pienilläkin teoilla voi olla merkitystä.

Keskustelu toimi kannustavana puheen-
vuorona ihmisyydestä, vastuusta ja toivon merkityksestä. Obama halusi muistuttaa, että vaikka maailma tuntuu sekavalta ja epävarmalta, toivo on välttämätöntä. Toivon avulla pystymme toimimaan ja rakentamaan jotakin parempaa.

Nuorten aikuisten näkökulmaa maailman tilanteeseen

"Tärkeintä on, ettei jää yksin ajatusten kanssa"

Tapaan Ronja Horsman kahvikupin äärellä Oslon kirkon talolla. Ronja työskentelee Suomen suurlähetystössä puolustusasiamiestoimistossa ja seuraa tiiviisti turvallisuuspoliittisia kysymyksiä. Vaikka keskustelumme ei edusta hänen työpaikkaansa, hänen ajatuksensa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan tuovat kiinnostavan näkökulman nuoren aikuisen todellisuuteen epävarmassa maailmassa.

– Turvallisuus ja puolustus ovat kiinnostaneet minua pitkään, samoin ihmisoikeudet. Nykyisessä maailmantilanteessa tuntuu merkitykselliseltä olla mukana työssä, jossa voi omalta osaltaan vaikuttaa ja edistää vakaampaa tulevaisuutta, Ronja kertoo.



Ronja on kotoisin Helsingistä ja opiskellut Turussa Åbo Akademiassa oikeustiedettä ja yhteiskuntatieteitä.

– Rehellisesti sanottuna maailma näyttää tällä hetkellä aika huolestuttavalta varsinkin nuorille, jotka seuraavat somea ja mediaa. Somessa puhutaan paljon esimerkiksi kolmannen maailmansodan mahdollisuudesta. Siitä vitsailaan, mutta usein huumorin taustalla on pelkoa, jota ei haluta näyttää suoraan. Silloin vitsit toimivat suojakilpenä.

Ronja näkee, että joillakin johtajilla on liikaa valtaa ja väärät motiivit.

– Moni johtaja käyttää valtaansa tavalla, joka ei ole oman kansan tai yhteisen hyvän parhaaksi. Se luo turvattomuutta. Johtajuus vaatii kykyä priorisoida, mutta tällä hetkellä tuntuu, että liian monella on liikaa "palloja ilmassa", eikä mikään tehtävä ehdi valmistua ennen kuin seuraava kriisi vie huomion.

Mistä sitten löytyy toivo?

– Keskustelu. Se, että voi puhua avoimesti ystävien ja perheen kanssa. Ja toisaalta se, että saa itse olla joku, jolle tullaan puhumaan. Joskus tutut ottavat minuun yhteyttä esimerkiksi somessa ja kysyvät maailman tilanteesta. He eivät odota suoria vastauksia vaan lähinnä kuuntelevaa korvaa. Se jo riittää.

Ronjan mukaan itseään ei kannata hukuttaa uutistulvaan.

– Jotkut ovat tehneet rutiinin, että lukevat uutisia vain aamuisin. Itse yritän työpäivän jälkeen irtautua jatkuvasta mediaseurannasta ja tarttua asioihin, jotka tuovat iloa.

Vaikka maailma voi tuntua kaoottiselta, Ronja uskoo, että yksittäinen ihminen voi vaikuttaa. Hänen viestinsä muille nuorille on yksinkertainen:

– Äänestäminen on tärkeää, jos siihen on mahdollisuus. Suomessa on myös poikkeuksel-

lisen matala kynnyksellä olla yhteydessä päättäjiin, jopa presidentin kansliaan. Se, että yrittää ottaa yhteyttä ja tuoda esiin ajatuksiaan, on jo teko. Ja jos kiinnostusta riittää, voi hakeutua vapaaehtoistyöhön tai liittyä järjestöihin. Kaikki alkaa siitä, että ei jää yksin, vaan puhuu ja osallistuu.

"Kriisien myötä yhteisöllisyys on lisääntynyt"

Siiri Bjørnevik päätyi Norjaan opintojen perässä vuonna 2018. Alun perin oululainen ja Helsingissä kasvanut Siiri kertoo keskustelun lomassa olleensa aina kiinnostunut kielistä ja ulkomailla opiskelusta.

– Muutin aikoinaan Osloon aika spontaanisti. Tänä keväänä valmistuin eläinlääkäriksi ja aloitin tohtoriopinnot omalla alallani. Näillä näkymin jään Norjaan myös pidemmäksi aikaa.

Monien muiden tavoin myös Siiri kokee nyky maailman tilan huolestuttavana ja epävarmuus tulevasta on usein mielessä.

– Useat samanaikaiset kansainväliset kriisit, ja vielä näin lähellä, ovat jotain, mitä ei ainakaan minun elinaikanani ole ennen koettu. Koen kuitenkin, että kriisien myötä yhteisöllisyys on lisääntynyt.

Myös johtajuuteen liittyvät kysymykset mietityttävät.

– Koen, että nykyajassa on myös hyviä johtajia, mutta joidenkin yksittäisten, paljon valtaa

omaavien johtajien toiminta on tuki huolestuttavaa. Varsinkin pienempien valtioiden kansalaisena ja asukkaana tuntuu, että olemme "isompien tekijöiden" armoilla.

Toivoa Siiri ylläpitää yksinkertaisilla asioilla.

– Vaikka seuran maailman tapahtumia, yritän olla miettimättä niitä liikaa ja keskittyä positiivisiin asioihin sekä tavalliseen arkeen. Mikäli murehtisin jatkuvasti tulevaa, aiheuttaisin itselleni ja läheisilleni ilmapiirin, joka ei auttaisi ketään. Ajattelen, että kriisien kohdatessa pystymme paremmin toimimaan, jos emme valmiiksi ole menettäneet kaikkea uskoamme tulevaan.

Arki, ammatti ja oman työn merkityksellisyys auttavat pitämään ajatukset tasapainossa.

– Minulle ammatti on tärkeä voimavara. Se antaa merkitystä ja tunteen siitä, että voi ehkä tulevaisuudessa vaikuttaa yhteiseen hyvään.

Vaikka yksilön rooli saattaa välillä tuntua pieneltä, Siiri uskoo sen merkitykseen.

– Yhtä lailla kuin yksittäisellä ihmisellä voi olla negatiivista valtaa, meillä voi olla myös kykyä luoda toivoa. Joskus se tarkoittaa vain sitä, että tuo valoa lähellä olevien elämään. Se ei ole vähäpätöistä.

Jos kaipaat lisää näkökulmaa toivoon

Barack Obaman ajatukset ja nuorten pohdinnat muistuttavat, että toivo ei ole yksittäinen hetki tai tunne. Se on tapa katsoa maailmaa myös silloin, kun sen tilanne huolestuttaa. Jokaisella on oma tapansa ylläpitää uskoa tulevaan, mutta kukaan ei kannata kaikkea yksin.

Jos kaipaat lisää ajatuksia siitä, miten toivo voi pysyä mukana elämässä myös vaikeina aikoina, suosittelen kurkistamaan lehden viimeiselle aukeamalle. Siellä Päivi-pappi kirjoittaa siitä, miten toivoa voi kantaa, vahvistaa ja myös jakaa eteenpäin.



Hur behåller man hoppet i en värld som verkar vackla?

TEXT ROOSA MARJANIEMI

Krig, kriser, klimathot och politiska konfrontationer fyller nyhetsflödet dag efter dag. Många känner att världen är mer osäker än någonsin. Ledare som man en gång litade på inger inte alltid förtroende. Samtidigt försöker många av oss hitta sätt i vår vardag så att vi kan hålla fast vid hoppet och kan påverka den riktningen världen tar.

Drivkraften bakom att skriva den här artikeln var möjligheten till att lyssna på Barack Obamas debatt i Oslo våren 2025. Den tidigare amerikanske presidenten talade om ledarskap, hopp och ansvar. Detta gav upphov till idén att sammanföra en tidigare ledares och unga människors perspektiv på hur världen ser ut nu.



Ronja uppmuntrar unga människor att rösta, delta aktivt och hitta hopp i vardagen och i sina kontakter till andra människor.

Bild Roosa Marjaniemi

Obamas budskap i Oslo: Hopp behövs

Oslo Spektrum var fullsatt när USA:s tidigare president Barack Obama anlände för en diskussion på måndagskvällen den 12:e maj. Evenemanget hade titeln "En konversation med president Barack Obama". Det diskuterades ledarskap, hopp och världsläge.

Atmosfären vid evenemanget var förvånansvärt avslappnad. Obama talade med en lugn stämma och med en gnutta humor. Hans budskap var dock tydligt: vi lever i en tid då det är lätt att mista hoppet. Nyheterna är fulla av konflikter och demokratin utmanas. Obama betonade också att sociala medier har förändrat hur vi förhåller oss till politiken och varandra. Tålamod är en bristvara nuförtiden, även om det är vad vi behöver mest just nu.

En av hans huvudidéer var den här: Vi måste ha tålamod. Vi får inte tappa hoppet. Han påminde oss om att det aldrig har funnits en perfekt tid i världen. Det har alltid funnits utmaningar, konflikter och krig, men upp igenom historien har människorna trots det klarat att bygga en bättre framtid.

Obama betonade särskilt de ungas roll. Han sa att han hoppades att de följande generationerna skulle kunna korrigera de misstag som de äldre generationerna hade gjort. Samtidigt peppade han publiken att tro att påverkan inte bara är politikernas jobb. Enskilda människor, samhällen och även små handlingar kan göra skillnad.

Diskussionen fungerade som uppmuntrande tankar om mänsklighet, ansvar och vikten av

hopp. Obama ville påminna publiken om att även om världen verkar förvirrande och ostabil, är hoppet avgörande. Så länge vi hoppas kan vi agera och bygga något bättre.

En ung vuxens perspektiv på världssituationen

"Det viktigaste är att inte vara ensam med sina tankar"

Jag träffar Ronja Horsma över en kopp kaffe i Kirkens Hus i Oslo. Ronja arbetar som försvarsattaché på Finlands ambassad och följer noga säkerhetspolitiska frågor. Även om vårt samtal inte representerar hennes arbetsplats, ger hennes funderingar om utrikes- och säkerhetspolitik

ett intressant perspektiv på verkligheten för en ung vuxen i en osäker värld.

-Säkerhet och försvar har intresserat mig länge, liksom mänskliga rättigheter. I det rådande världsläget känns det meningsfullt att vara engagerad i arbete där man kan bidra och främja en mer stabil framtid, säger Ronja. Hon är ursprungligen från Helsingfors och studerade juridik och samhällsvetenskap vid Åbo Akademi i Åbo.

-Ärligt talat verkar världen ganska oroväckande just nu, särskilt för unga som följer sociala medier och media. Det pratas mycket på sociala medier om till exempel möjligheten av ett tredje världskrig. Folk skämtar om det, men ofta är humorn baserad på rädsla som de inte vill visa direkt. På det sättet fungerar skämtet som en skyddande sköld.



Enligt Siiri hjälper meningsfullheten med vardagen och det syftet som hennes yrke medför henne att klara sig i en osäker värld.

Bild Siiri Bjørnevik

Ronja menar att vissa ledare har för mycket makt och fel motiv.

-Många ledare använder sin makt på ett sätt som inte representerar varken deras egna medborgares eller det bästa gemensamma intresset. Det skapar osäkerhet. Ledarskap kräver förmågan att prioritera, men just nu känns det som att för många människor har för många bollar i luften och ingen uppgift hinner slutföras innan nästa kris tar deras uppmärksamhet.

Så var kan vi finna hopp?

-I samtal. Att kunna tala öppet med vännerna och familjen. Och å andra sidan att kunna vara den personen som andra vänder sig till för att prata med. Ibland kontaktar bekanta mig på till exempel sociala medier, de frågar om situatio-

nen i världen. De förväntar sig inga direkta svar, utan snarare ett lyssnande öra. Det räcker. Enligt Ronja är det ingen bra idé att dränka sig i en flod av nyheter.

-Vissa har gjort det till en rutin att bara läsa nyheterna på morgonen. Personligen försöker jag koppla bort den ständiga mediebevakningen efter en arbetsdag och fokusera på saker som ger glädje. Även om världen kan verka kaotisk tror Ronja att en enskild person kan göra skillnad. Hennes budskap till andra unga är enkelt: -Att rösta är viktigt om man har möjlighet. I Finland har vi också en exceptionellt låg tröskel för att kontakta beslutsfattarna, till och med presidentens kansli. Att försöka kontakta dem och uttrycka sina funderingar är redan en handling. Och om man är tillräckligt intresserad kan man söka volontärarbete eller gå med i organisationer. Allt börjar med att inte vara ensam, utan att



våga säga ifrån och att delta.

”Med kriserna har andan av gemenskap ökat”

Siiri Bjørnevik flyttade till Norge för att studera 2018. Ursprungligen från Uleåborg och uppvuxen i Helsingfors, berättar Siiri under vårt samtal att hon alltid har varit intresserad av språk och studier utomlands.

-När jag flyttade till Oslo var det ganska spontant. I våras tog jag examen som veterinär och påbörjade mina doktorandstudier inom samma område. Som det ser ut nu kommer jag att stanna i Norge under en längre tid.

Liksom många andra finner Siiri den rådande världssituationen oroande och osäkerheten inför framtiden finns ofta i tankarna.

-Flera samtidiga internationella kriser, och till och med så nära inpå oss, är något som aldrig upplevts tidigare, åtminstone inte under min livstid. Jag känner dock att kriserna har ökat känslan av gemenskap.

Frågorna kring ledarskap är också tankeväckande. -Jag tycker att det nuförtiden också finns bra ledare, men handlingarna från vissa enskilda ledare med mycket makt är verkligen oroväckande. Särskilt som medborgare och invånare i mindre länder känns det som att vi är i händerna

på ”större makthavare”.

Siiri upprätthåller hoppet med enkla metoder.

-Även om jag följer världshändelserna försöker jag att inte tänka för mycket på dem och jag fokuserar istället på positiva saker och den vanliga vardagen. Om jag ständigt skulle oroa mig för framtiden skulle jag skapa en atmosfär för mig själv och mina nära och kära som inte skulle gagna någon. Jag tror att när vi ställs inför kriser är vi bättre rustade att agera om vi inte redan har tappat all tro på framtiden.

Vardagslivet, yrket och betydelsen av ens arbete hjälper till att hålla tankarna i balans.

-För mig är ett yrke en viktig resurs. Det ger mig mening och en känsla av att jag kanske kan påverka vårt gemensamma bästa i framtiden.

Även om en individs roll ibland kan verka liten, tror Siiri på dess betydelse.

-Precis som en individ kan ha negativ effekt kan vi också tillsammans ha förmågan att skapa och upprätthålla hopp. Ibland betyder det bara att bringa ljus in i livet för dem som står oss nära. Det är inte trivialt.

Om du behöver mer perspektiv på hoppet

Barack Obamas synpunkter och de ungas reflektioner påminner oss om att hoppet inte är ett enskilt ögonblick eller bara en känsla. Det är ett sätt att se på världen, även när dess situation är oroande. Alla har sitt eget sätt att behålla tron på framtiden, men ingen kan bära allt ensam. Om du behöver flera tankar på hur hoppet kan följa dig igenom livet även i svåra tider rekommenderar jag att du tar en titt på sista sidan i den här tidningen. Där skriver prästen Päivi om hur hoppet kan bäras, stärkas och även delas.

Sydänrukousta Margareta-kirkolla

Sydänrukous perustuu antautumiseen, mielen hiljaisuuteen ja olemisen vastaanotamiseen. Se on tarkoitettu kaikille, joilla on kutsua ja vetoa hiljaisuuteen. Se on niille, jotka ovat väsyneet sanoihin ja sanoilla rukoilemiseen. Sydänrukouksessa ihminen saa olla juuri sitä mitä on, päästää irti ajatuksista ja sanoista sekä huomata, mitä on jumalasuhde hiljaisuudessa. Tavoitteena on oppia hiljentämään ajatukset kaksi kertaa päivässä.

Centering prayer i Margareta kyrkan

Centreringens bön bygger på överlämnande, sinnets tystnad och acceptans av varandet. Den är avsedd för alla som har en kallelse och dragning till tystnaden. Den är för dem som är trötta på ord och att be med ord. I centering prayer tillåts man vara exakt den man är, man släpper taget om tankar och ord och man lägger märke till vad relationen med Gud är i tystnad. Målet är att lära sig att stilla tankarna två gånger om dagen.

Sydänrukouuskoulutus toteutetaan sunnuntaina 16.11. klo 13 - 18.30 Margareta-kirkon lukusalissa. Päivän aikana tarjolla keittoa ja kahvia.

Sydänrukousta opettaa Kirsti Silvola. Kirsti on psykiatri, joka nyt on osin eläkkeellä ja osin toimii terapeutina. Kirsti asuu Nesoddenissa Oslon lähellä. Hän päätyi vuonna 1996 Tromssaan töihin, palasi välillä Suomeen, mutta Norja kutsui uudelleen vuonna 2011.

Elämäni kriisi johdatti minut perehtymään kristilliseen kontemplaatioon, sanattomaan yhteyteen Jumalan kanssa, kertoo Kirsti.

Hän perehtyi kristinuskon mystiikkaan New Mexicossa fransiskaanimunkki Richard Rohrin perustamassa Center for Action and Contemplation -keskuksessa. Koulutus oli etäkoulutusta, johon kuului kuitenkin neljä lähijaksoa. Erityisesti sydänrukoukseen hän perehtyi Norjassa Lia Gårdin retriittikeskuksen sydänrukousretriitissä. Kirsti kertoo, että sydänrukoukseen perehtyminen on tehnyt Kristuksen seuraamisesta arkista ja jokapäiväistä.

- Tämä on minun tapani elää kristittynä ja usko on läsnä koko elämässä, hän kuvaa, ja jatkaa, että usein ihmiset, jotka löytävät sydänrukouksen, löytävät myös toisensa. Sydänrukous tuo rukoukseen avaraa tilaa. Pyhä Henki on läsnä eikä vaadi mitään.



Kirsti Silvola leder centrering bön i Margareta kyrkan. Hon beskriver bönen som en ordlös förbindelse med Gud - ett utrymme där den Helige Ande är närvarande och inte kräver någonting.

Bild Päivi Aikasalo

Utbildningen i centering prayer kommer att hållas söndagen den 16.11.2025 från kl 13.00 - 18.30 i Margareta kyrkans läsesal. Soppa och kaffe serveras under dagen.

Centering prayer undervisas av Kirsti Silvola. Kirsti är psykiater, hon är nu delvis pensionerad och delvis arbetar hon som terapeut. Kirsti bor på Nesodden nära Oslo. Hon jobbade i Tromsø från 1996, återvände till Finland ett tag, men så kallade Norge på henne igen 2011.

En kris i mitt liv ledde mig till att bli bekant med den kristna kontemplationen, en ordlös förbindelse med Gud, berättar Kirsti.

Hon studerade kristendomens mystik i New Mexico vid Center for Action and Contemplation, grundat av franciskanermunken Richard Rohr. Utbildningen var distansundervisning, men den inkluderade också fyra sessioner var man skulle vara personligt närvarande. Hon bekantade sig också särskilt med centreringens bön på Lia gårds retreatcenter i Norge på en Centerig prayer-retreat. Kirsti berättar att studiet av centrering bön har gjort det att följa Kristus till en daglig och vardaglig upplevelse.

- Det här är mitt sätt att leva som kristen och tron är närvarande i hela mitt liv, beskriver hon, och fortsätter att ofta hittar människor som har upptäckt centering prayer också varandra. Centering prayer öppnar upp för bönen. Den Helige Anden är närvarande och kräver ingenting.

Kirsti har förvärvat behörigheten som lärare i centering prayer genom organisationen Contemplative Outreach, grundad av Keating. Denna organisation utvecklar, sprider och underhåller bönemetoden.

Lisätietoa aiheesta kiinnostuneille

Thomas Keating: Avoin mieli ja sydän. Suom. Anni Pesonen.

Hiljaisuuden ystävät ry: www.hiljaisuudenystavat.fi

Areopagos, Hiljaisuuden ystäviä vastaava norjalainen organisaatio: areopagos.no

Lia Gård retreatsenter: www.liagard.no

Contemplative Outreach: www.contemplativeoutreach.org

Online-tapaamiset

Millainen on sinun elämäntarinasasi?

Tämä online-ryhmä on tarkoitettu ihmisille, joilla on jo elettyä elämää takana. Haluaisitko tulla yhdessä keskustelemaan elämän kulusta, sen käännteistä ja tärkeistä vaiheista. Monelle meistä on tärkeää hahmottaa omaa elämän tarinaa, ymmärtää tapahtunutta, puntaroida omia valintoja ja elämän merkittäviä ihmissuhteita. Kokoonnumme seitsemän kertaa tiistai-iltaisin klo 18 ja jokaisella kerralla on oma keskusteluteema. Teeman aiheesta jokainen saa kertoa ja myös kuulla toisten kertomuksia. Opimme toistemme tarinoista.

Ilmoittaudu sähköpostilla Päivi-papille, niin saat linkin itsellesi: paivi.aikasalo@fnskekirken.no

Vad är din livshistoria?

Den här onlinegruppen är avsedd för de människor som redan har levt ett långt liv. Vill du träffas för att diskutera livets gång, dess värderingar och viktiga skeden? För många av oss är det viktigt att förstå vår egen livshistoria, förstå vad som hände, väga våra egna val och de betydelsefulla relationerna i vårt liv. Vi träffas sju gånger på tisdagkvällar kl. 18.00 och varje gång har vi ett nytt diskussionstema. Var och en kan berätta men även lyssna på de andra delta-garnas berättelser om temata. Vi lär oss av varandras berättelser.

Anmäl dig via e-post till prästen Päivi så får du en länk: paivi.aikasalo@fnskekirken.no

- 23.9. Lapsuudenkoti ja sen antamat eväät - Barndomshemmet och de lärdomar man fick med sig
- 30.9. Mitä opin koulussa - Vad lärde jag mig i skolan
- 7.10. Aikuisuuden perhe ja ystäväni - Min familj och mina vänner - som vuxen
- 14.10. Minun ruuhkavuoteni - De stressigaste åren i mitt liv / småbarnsåren
- 21.10. Elämäni tärkeimmät vaikuttajat - De viktigaste influenserna i mitt liv
- 28.10. Päivät jotka vaihtaisin pois - Dagarna jag gärna skulle bytt bort
- 11.11. Tulevaisuuden haaveet - Framtidsdrömmar

Aloitamme jälleen online-kirjapiirin!

Tapaamme Zoomin välityksellä kuukauden viimeisenä maanantaina (poikkeuksena ensimmäinen kokoontuminen, joka pidetään kuun alussa) klo 18.30 - 20.30. Ilmoittaudu sähköpostiosoitteen paivi.aikasalo@fnskekirken.no ja saat omaan sähköpostiisi linkin kirjapiiriin.

Päivämäärät: 1.9 , 29.9 , 27.10 , 24.11

Kirjapiirin ensimmäinen kirja on Frode Gryttenin teos Päivä jona Nils Vik kuoli (WSOY 2025. Den dagen Nils Vik døde. 2023). Ensimmäisessä tapaamisessa keskustelemme siis tästä teoksesta. Lisätietoa kirjasta seuraavan sivun kirjavinkit-osiossa.

Vi sätter igång med Online Bokklubben igen!

Vi träffas över Zoom den sista måndagen i månaden (förutom första gången, som hålls i början av månaden) kl 18.30 - 20.30. Anmäl dig via e-post till paivi.aikasalo@fnskekirken.no så får du en länk till bokklubben i din e-post.

Datum: 1.9 , 29.9 , 27.10 , 24.11

Den första boken vi läser i bokklubben är Frode Grytten's Den dagen Nils Vik dog (2024 Den dagen Nils Vik døde. 2023.) Så vid vårt första möte kommer vi alltså att diskutera den här boken. Mer information om boken i boktipsavsnittet på nästa sida.

PÄIVIN KIRJAVINKIT

Loppukesän kirjavinkit ovat tässä. Nyt ovat pääosassa vanhat miehet, kahden ensimmäisen kirjan päähenkilönä on vanha ja yksinäinen mies. Molemmissa katsotaan taaksepäin ja pohditaan elettyä elämää. Kuolema on läsnä, tavalla tai toisella. Jälkimmäisen kirjoittaja on ikääntyvä mies, teologi. Ehkä kirja onkin hänen testamenttinsa.

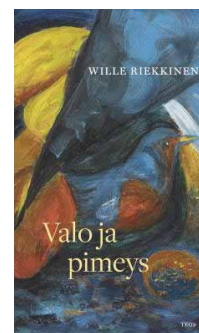


Lisa Ridzén. Kurjet lentävät etelään. Tammi 2025. Tranorna flyer söderut. 2024. Suom. Sirkka-Liisa Sjöblom.

Teos on lämmihenkinen tarina Bon elämän viimeisistä päivistä Pohjois-Ruotsin maaseudulla. Bo elelee kaksin rakkaan koiransa Sixtenin kanssa – Fredrika-vaimo on joutunut hoitokotiin, välit poikaan ovat etäiset ja paras ystävä asuu kaukana. Pitkiä päiviä rytmittävät lähinnä kotihoidon käynnit, eivätkä ne aina ole onnistuneita tai toivottuja. Vaihtelua elämään tuovat harvat puhelinkeskustelut hyvän ystävä Turen kanssa. Kun Bon voimat hiipuvat, alkaa keskustelu siitä, mitä koiralle pitäisi tehdä, ja Sixtenin menettämisen pelko laukaisee tunteiden ja muistojen vyöryn. Kirja on vahva kuvaus ikääntymisestä, muistelemisesta ja elämän kulusta. Se on lämmin ja ymmärtävä. Kirja voitti Ruotsissa Årets Bok -kirjallisuuspalkinnon vuonna 2024.

Frode Grytten. Päivä jona Nils Vik kuoli. WSOY 2025. Den dagen Nils Vik døde. 2023. Suom Sanna Manninen.

Nils Vik on tavallinen mies, jolla on yksinkertainen työ: hän ajaa kyytivenettä vuonolla, kuljettaa kaikenlaisia ihmisiä matkalla kuka minnekin. Mutta tänään hän ajaa reitillä vihoviimeistä kertaa, sillä on hänen pitkän elämänsä viimeinen päivä. Tänä viimeisenä päivänä hän palaa muistoihinsa ja käy läpi kaiken sen, mitä on elämässään rakastanut – ihmiset, hetket, maisemat. Päivä jona Nils Vik kuoli on ylistyslaulu luonnonkauniille vuonoille, niillä asuville ihmisille ja tavalliselle arjelle. Samalla se on myös kertomus elinikäisestä rakkaudesta. Kirja sai vuoden 2023 Brage-palkinnon.



Wille Riekkinen: Valo ja pimeys. Teos 2025.

Wille Riekkinen (s. 1946) on Raamatun tutkija ja Kuopion emeritus-piispa. Kirja on teologiaa, mutta sitä ymmärtääkseen ei tarvitse olla teologi. Teos pohjautuu Riekkisen pitämiin yleisöluentoihin. Riekkinen esittää tulkintoja Jeesusuksesta, ylösnousemuksesta ja kolminaisuusopista. Väitteet voivat olla käänteentekeviä, mutta hän perustelee väitteensä. Hän ajattelee toisin ja jos haluaa pohtia teologisia kysymyksiä, tämä antaa tilaa myös lukijan omille pohdinnoille. Jeesususta kristinuskon keskeisenä henkilönä hän on käsitellyt myös kirjassa Kirjain vai henki (2023) Jos ei voi etsiä kirjaa käsiinsä, voi katsoa huhtikuussa julkaistun Itse asiassa kultuna -ohjelman Yle Areenasta. Siinä Juho-Pekka Rantala haastattelee Willw Riekkistä kirjan tiimoilta.



Minna on kirkkoneuvoston puheenjohtaja Trondheimista

TEKSTI PÄIVI AIKASALO

Elli-koira heiluttaa häntäänsä ja tervehtii iloisesti pyhiinvaeltajien joukkoa Nidelva-joen mutkassa. Elli on Larun perheen lemmikki ja Minna Laru (40) on puolisonsa Timon (44) kanssa tullut tervehtimään oman seurakunnan vaeltajia. Minna on Norjan suomalaisen seurakunnan kirkkoneuvoston puheenjohtaja Trondheimista.

Elli on rakastettu perhekoira

Elli-koira pyörii kaikkialla ja välillä Minna ottaa Ellin syliinsä. - Hiukan harmittaa, että en itse päässyt vaeltamaan, sillä jalkani kipeytyi perheen Kreikan lomalla, Minna kertoo. Koira on kaikkien lemmikki, se rakastaa huomiota, leikkiä ja rapsutuksia. Kun perheen pojat Oskari (14) ja Valtteri (9) olivat vielä päiväkodissa, Ellin huvia oli kävellä päiväkodin aidan viertä otamassa vastaan kaikkea tätä lapsilta - ja samalla tulivat kaikki kädet nuoltua, nauraa Minna.

Trondheimiin

Minna ja Timo muuttivat Trondheimiin vuoden 2010 lokakuussa. Haapavedellä syntynyt Minna oli sairaanhoitaja ja Timolle oli tarjottu IT-alan työtä kaupungissa. - Halusimme nähdä maailmaa ja olimme avoimia erilaisille vaihtoehtoilta, kertoo Minna ja jatkaa kuvaamalla, kuinka he olivat tutustumassa kaupunkiin juuri heinäkuussa, Olavsfest-festivaalien aikana. -

Silloin näimme oikein kiiltokuvan kaupungista, joka oli lämmin, eloisa, värikäs ja kaunis. Lokakuussa näytti sitten vähän toisenlaiselta, Minna hymyilee.

Muuttoon liittyi myös uusi ja erilainen tilanne, Minna olikin raskaana ja pahoinvointi tuntui koko kehossa. - Timolle oli tarjolla valmis yhteisö, työpaikka ja sen tuomat mahdollisuudet ja ystävät, minä olin pahoinvoivana yksin kotona. Melko nopeasti kuitenkin löytyi suomalaisia ystäviä, jotka olivat samanlaisessa elämäntilanteessa. He olivat tässä tilanteessa erittäin tärkeitä, vertaistuki oli korvaamatonta. Lisäksi löytyi paikallinen Suomi-seura, jonka hallituksessa Minna ensin oli mukana jäsenenä ja myöhemmin puheenjohtajana useamman vuoden.

Me halusimme sopeutua ja kotiutua ja myös onnistuimme siinä. Toki ikävöin edelleenkin jotain: perhettä, ystäviä, kotipaikkaa ja Suomen kesää, Minna kertoo. Nyt koti on sekä Suomessa että Norjassa. Tulevaisuutta ei vielä mietitä. - Meidän molempien vanhemmat ovat

hyvässä kunnossa ja sisaruksia asuu lähellä heitä. Ehkä poikien tulevaisuuden valinnat vaikuttavat myös meidän valintoihimme. Molemmilla on vahva suomen kieli ja pojat tekevät aikanaan omat päätöksensä.

Terveystieteiden asiantuntija

Norjaan tullessaan Minna oli sairaanhoitaja, mutta hän oli opiskellut Suomessa myös terveyshallintotiedettä. Norjassa hän suoritti maisterin tutkinnon terveystieteestä. - Koko ajan on ollut joitain opintoja meneillään, olen aktiivinen ja innostun aina uudesta, kertoo Minna.

Minna on pääsääntöisesti työskennellyt aina päivystyslääketieteen parissa. Tällä hetkellä hänellä on virka Trondheimin perusterveydenhuollon päivystyksen eli legevaktin osastonhoitajana. Tästä tehtävästä hän on kuitenkin virkavapaalla ja toimii nyt tuotepäällikkönä potilastietojärjestelmistä vastaavassa yrityksessä.

Katsoessaan taaksepäin työelämänsä valintoja Minna toteaa, että sairaanhoitajan koulutus on antanut mahdollisuudet monenlaiseen työhön ja kehittymiseen. - En nuorena nähnyt kaikkia mahdollisuuksia - enkä myöskään mut-

Minna Laru on Norjan suomalaisen seurakunnan kirkkoneuvoston puheenjohtaja. Hän on toiminut tehtävässä vuodesta 2023. Minna haluaa huolehtia siitä, että suomalaiset saavat kirkollisia palveluja omalla kielellään.

Kuva Roosa Marjaniemi



Laru-perheen lemmikki Elli on rodultaan Bichon Havanese. Elli tunnetaan iloisesta luonteestaan ja halusta tulla rapsutelluksi.

Kuva Roosa Marjaniemi

kia matkalla - mutta elämä on vienyt vahvasti eteenpäin. Olen ollut kiinnostunut monenlaisista asioista. Ehkä tärkeintä on ollut rohkeus tarttua uuteen ja sanoa ”kyllä” uusille haasteille.

Minnalla tuntuu olevan monia projekteja meneillään yhtä aikaa. Hän on helposti innostuva ja sosiaalinen. - Työ ja perhe vievät oman aikansa ja vapaa-aika kuluu paitsi omaa kotia yhdessä remontoiden, myös ystävien kanssa aikaa viettäen.

Kirkkoneuvoston puheenjohtaja

Minna kertoo, kuinka yhteistyö Norjan suomalaisen seurakunnan kanssa lähti siitä, että seurakuntaa pyydettiin mukaan Suomi-seuran järjestämään Trondheimin Kauneimmat joululaulut -tilaisuuteen. Kirkkoneuvoston toimintaan Minna valittiin ensin mukaan jäseneksi ja myöhemmin varapuheenjohtajaksi. - Riitta Hel-

gestad oli tuolloin puheenjohtaja ja hän perehdytti minut tehtäviin todella hyvin. Opin häneltä paljon, ja nyt kun varapuheenjohtajana on Sanna Frew, teemme myös erittäin tiivistä yhteistyötä. On hienoa nähdä, kuinka kirkkoneuvostossa on erilaista osaamista ja yhteistyö sujuu hyvin. Puheenjohtajana Minna on toiminut vuodesta 2023 alkaen.

Kirkkoneuvoston puheenjohtaja on seurakunnan vastuhenkilö. Hän vastaa siitä, että seurakunnan toiminta ja hallinto on lain ja säästöjen mukaista. Tärkeää on myös toiminnan ja talouden suunnittelu sekä toteutuksen seuranta sekä kokousten valmistelu. Myös henkilöstön tukeminen kuuluu puheenjohtajalle. - Joskus työstetään yhdessä strategiaa ja viime vuosina on rekrytoitu uusia ihmisiä. Puheenjohtaja ei ole mukana seurakunnan jokapäiväisissä töissä, mutta pieniä työtehtäviä on säännöllisesti. Isommat asiat vaativat enemmän aikaa, mutta niitä on harvemmin.

Minna kuvailee, että hänelle on tärkeää olla mukana mahdollistamassa sitä, että suomalaiset saavat kirkollisia palveluja omalla kielellä. Samoin on mukava tavata erilaisia ihmisiä ja kuulla heidän toiveita ja viedä niitä yhteisiin keskusteluihin kirkkoneuvostossa. Erityisen ilahduttavaa puheenjohtajan tehtävässä on ollut huomata, että haaveet ja suunnitelmat tulevat todeksi. - Esimerkiksi muutamia vuosia sitten päätimme panostaa viestintään ja rekrytoimme viestintävastaavan ja on ollut hienoa nähdä, että seurakunnan viestintä on kehittynyt ja monipuolistunut kaikkien saataville. Se oli tärkeä strateginen valinta.

Vuoden 2025 alusta alkaen Norjan suomalainen seurakunta on ollut osa Suomen Merimieskirkon organisaatiota. Minna on valittu Merimieskirkon säätiön valtuustoon. - Koen sen kunniatehtävänä ja tämä paikka on myös mahdollisuus vaikuttaa Merimieskirkon strategiaan päätöksentekoon.



Larun perhe: Minna ja Timo sekä pojat Oskari ja Valtteri. Kuva Noora Slotte, PSV Studio

Kun Minna pohtii omaa kristillisyyttä, hän toteaa sen muuttuneen elämän varrella. -Viime vuosina kristinuskon sanoma lohdusta ja toivosta on puhutellut erityisesti. Maailmassa on niin paljon pahaa, ikävää ja pelottavaa, mutta kristinuskon ytimessä on toivon ja rakkauden sanoma, Minna sanoo. Omaa elämäänsä tarkastellessaan hän näkee siinä johdatusta. - Se on lohduttavaa, joskus se on hauskaa ja joskus jopa tragikoomista, hän naurahtaa.

Suomalaisuutta Norjassa

Larun perheessä vaalitaan suomalaisuutta. Kaikilla on suomalaiset kansallispuvut ja kodissa on suomalainen sauna. Juhlapäiviksi tehdään suomalaisia perinneruokia ja pöytää kateaan littalan ja Arabian astioita sekä Hackmanin aterimia. Kaapissa on muumimukit ja itse remontoituun kotiin on rakennettu suomalainen kuraeteinen. - Käytännöllisyydellään se he-

rättää ihastusta norjalaisissa ystävissä.

Jotain norjalaista on kuitenkin vuosien saatossa omaksuttu. Jouluna ja kansallispäivänä nautitaan norjalaiseen tapaan kunnan aamupala pitkän kaavan kautta. Lisäksi perhe on aktiivisesti mukana kaikessa yhteisessä toiminnassa, lasten harrastuksissa ja erilaisissa luottamustoimissa. Norjalainen ulkoilmaelämäkin on tullut tärkeäksi. Vain Elli-koira vieroksuu sadetta ja keltaista coretex-asuaan, sillä huonolla säällä Elli kieltäytyy kävelemästä.

Minna toivoo, että Norjan suomalainen seurakunta olisi myönteinen ja lämmin yhteisö sekä avoin kaikille. Hän haluaa rohkaista seurakuntalaisia yhteydenottoihin ja toivoo, että Norjan suomalaiset löytäisivät myös oman kirkon kanavat sosiaalisesta mediasta.



Minna från Trondheim är ordförande i kyrkorådet

TEXT PÄIVI AIKASALO

Hunden Elli viftar på svansen och hälsar glatt på gruppen av pilgrimsvandrare längs Nidelva. Elli är familjen Larus husdjur och Minna Laru (40) och hennes man Timo (44) har kommit för att hälsa på pilgrimerna från den egna församlingen. Minna från Trondheim är ordförande för kyrkorådet i Den finländska församlingen i Norge.

Elli är en älskad familjehund

Hunden Elli springer runt överallt och ibland tar Minna upp Elli i famnen. - Det är lite tråkigt att jag inte fick vandra själv, eftersom mitt ben skadades under familjens semester i Grekland, säger Minna. Hunden är allas favorit, den älskar uppmärksamhet, lek och att bli klappad. När familjens söner Oskari (14) och Valtteri (9) fortfarande gick på dagis tyckte Elli om att gå längs dagisstaketet för att ta emot all den här uppskattningen från barnen - och samtidigt slickades alla händer, skrattar Minna.

Till Trondheim

Minna och Timo flyttade till Trondheim i oktober 2010. Minna, som föddes i Haapavesi, var sjuksköterska och Timo hade erbjudits ett jobb inom IT-sektorn i staden. - Vi ville upptäcka världen och var öppna för olika alternativ, berättar Minna och fortsätter med att beskriva hur de utforskade staden i juli, under Olavsfesten. - Då såg vi verkligen en glansig bild av sta-

den, som var varm, full av rörelse, färgglad och vacker. I oktober såg den lite annorlunda ut, ler hon.

Flytten innebar också en ny och annorlunda situation, Minna var gravid och illamåendet kändes i hela kroppen. - Timo hade ett färdigt nätverk, ett jobb och de möjligheter som det innebar samt vänner. Jag var ensam hemma och mådde illa. Jag hittade dock ganska fort finska vänner som befann sig i en liknande livssituation. De var mycket viktiga i det läget, kamratstödet var ovärderligt. Dessutom kom vi i kontakt med en finsk lokalförening, i vars styrelse Minna först var medlem och senare ordförande i flera år.

Vi ville anpassa oss och etablera oss och det lyckades vi med. Självklart saknar jag fortfarande en del: familj, vänner, barndomshemmet och den finska sommaren, funderar Minna vidare. Nu är både Finland och Norge hemma. Framtiden tänker vi inte på ännu. - Bådas föräldrar är vid god hälsa och våra syskon bor nä-



Minna Laru är ordförande för den finländska församlingen i Norge. Hon har haft denna position sedan 2023. Minna önskar se till att finländare får gudstjänster på sitt eget språk.

Bild Roosa Marjaniemi

ra dem. Kanske kommer pojkarnas framtida val att påverka också våra val. Bägge pojkarna har ett starkt finskt språk och de kommer att fatta sina egna beslut så småningom.

Expert inom hälsovården

När Minna kom till Norge var hon sjuksköterska, men hon hade också studerat hälsoadministration i Finland. I Norge tog hon en mastersexamen i hälsovetenskap. - Jag har studerat i princip hela tiden, jag är aktiv och blir alltid entusiastisk över nya saker, smilar Minna.

Minna har huvudsakligen alltid arbetat inom akutmedicinen. Hon har för närvarande en tjänst som avdelningssjuksköterska på akutmottagningen inom Trondheims primärvård dvs legevakten. hon är dock tjänstledig från den tjänsten och jobbar nu som produktchef på ett företag som ansvarar för patientinformati-onssystem.

När Minna ser tillbaka på sina karriärväl konstaterar hon att hennes sjuksköterskeutbildning har gett henne möjligheter till ett brett spektrum av arbetsuppgifter och främjat hennes personliga utveckling. - Jag såg inte alla



Elli ogillar regnigt väder. Som den hund av rasen Bichon Havanese som Elli är håller hon sig helst torr. Familjen Larus husdjur är känt för dess glada natur och dess önskan om att bli klappad. Bild Minna Laru

möjligheterna när jag var ung - och inte heller alla motgångar längs vägen - men livet har alltid burit mig starkt framåt. Jag har varit intresserad av många olika saker. Det kanske viktigaste har varit modet att ta sig an nya saker och säga "ja" till nya utmaningar.

Minna verkar ha många projekt på gång samtidigt. Hon blir lätt inspirerad och är social. -Arbetet och familjen tar upp sin egen tid och fritiden går inte bara till att renovera det gemensamma hemmet tillsammans utan också till att umgås med vännerna.

Ordförande i kyrkorådet

Minna berättar om hur samarbetet med Den finländska församlingen i Norge påbörjades när församlingen ombads delta i evenemanget Trondheimin Kauneimmat joululaulut, som anordnades av den Finske foreningen i Trondheim. Minna valdes först in i kyrkorådet som medlem och senare som vice ordförande. -Riitta Helgestad var ordförande vid den tiden och hon introducerade mig riktigt bra i uppgifterna. Jag lärde mig mycket av henne, och nu när Sanna Frew är vice ordförande arbetar vi

också väldigt nära varandra. Det är fantastiskt att se hur man inom kyrkorådet har olika experter och samarbetet fungerar bra. Minna har varit ordförande sedan 2023.

Ordföranden för kyrkorådet är den personen som ansvarar för församlingen. Hon ansvarar för att församlingens verksamhet och administration följer alla lagar och förordningar. Att planera aktiviteterna och ekonomin, övervaka genomförandet och förbereda möten är också viktigt. Att stödja personalen hör också till ordförandens ansvar. -Ibland arbetar vi tillsammans med strategin, och på senare år har nya personer rekryterats. Ordföranden är inte involverad i församlingens dagliga arbete, men där finns regelbundet mindre uppgifter. Större saker kräver mer tid, men sådana inträffar mer sällan.

Minna beskriver att det för henne är viktigt att vara delaktig i att möjliggöra för finländarna att få gudstjänster på sitt eget språk. Det är också trevligt att träffa olika människor och höra deras önskemål och ta upp dem till gemensamma diskussioner inom kyrkorådet. Det som är särskilt glädjande i rollen som ordförande har varit att se att drömmar och planer går i uppfyllelse. -Till exempel beslutade vi för några år sedan att satsa på kommunikationen och vi rekryterade en kommunikationsansvarig och det har varit fantastiskt att se att församlingens kommunikation har utvecklats och blivit mer mångsidig och tillgänglig för alla. Det var ett viktigt strategiskt val.

Sedan början av 2025 har Den finländska församlingen i Norge varit en del av Finlands sjömanskyrkas organisation. Minna har blivit invald i Sjömanskyrkans stiftelse. -Jag ser det som en ära och den här positionen ger också en möjlighet till att påverka Sjömanskyrkans strategiska beslutsfattanden.

När Minna reflekterar över sig själv som



Minna och Timo flyttade till Trondheim i oktober 2010. Bild Roosa Marjaniemi

kristen konstaterar hon att hennes uppfattningar har förändrats under livets gång. - Under senare år har budskapet om tröst och hopp i den kristna läran särskilt tilltalat henne. Det finns så mycket ondska, sorg och rädsla i världen, men i kärnan av kristendomen finns budskapet om hopp och kärlek, säger Minna. När hon ser på sitt eget liv ser hon att hon har fått vägledning. -Det är tröstande, ibland är det skojigt och ibland till och med tragikomiskt, skrattar hon.

Finskt i Norge

Familjen Laru värdesätter allt finskt. Alla har finska folkdräkter och det finns en finsk bastu hemma. Vid festligheter tillagas traditionella finska rätter och bordet dukas med litala- och Arabia-porslin samt Hackman-bestick. Det finns Muminmuggar i skåpet och en finsk gyttjetambur har byggts in i det renoverade

hemmet. - Med sin praktiska karaktär väcker den beundran bland norska vänner.

Något norskt har dock anammats genom åren. Till jul och på nationaldagen njuter de av en ordentligt lång frukost på norskt vis. Dessutom är familjen aktivt involverad i alla gemensamma aktiviteter, barnens hobbyer och olika förtroendebaserade aktiviteter. Norskt friluftsliv har också fått en betydande roll. Det är bara hunden Elli som undviker regnet och sin gula Gore-Tex-outfit, eftersom Elli vägrar att gå på promenader i dåligt väder.

Minna hoppas att Den finländska församlingen i Norge skall uppfattas som en positiv och varm gemenskap som är öppen för alla. Hon vill uppmuntra församlingsmedlemmarna att ta kontakt och hoppas att finländarna i Norge också skulle hitta fram till de egna kyrkliga kanalerna på de sociala medierna.

Suomalaisuus ei katoa, vaikka muutat Norjaan – liity meidän jäseneksi

Miksi vahvistaa jäsenyys Norjan suomalaisessa seurakunnassa? Seurakuntakoordinaattori Inna Rode vastaa.

Kun muutat Suomesta Norjaan, moni asia muuttuu, mutta suomalaisuus ei katoa. Silti harva tietää, että vaikka olet Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsen, jäsenyytesi ei automaattisesti siirry meidän seurakuntaamme. Norjan viranomaiset edellyttävät, että jäsenyys seurakuntaamme pitää vahvistaa erikseen.

Seurakuntakoordinaattori Inna Roden vastaa seurakunnan jäsenasioista. Inna kertoo miten jäseneksi liitytään:

– ”Yksinkertaisinta on käyttää norjalaista BankID:tä, mutta meille voi myös soittaa tai täyttää paperilomakkeen. Joku joskus kysyy, että 'onko tässä nyt joku piilomaksu?' Ei ole! Jäsenyys ei maksa mitään.”
Jäsenyyden vahvistaminen ei ole pelkkä muodollisuus. Se on teko, jolla tuet suomalaista työtä ja yhteisöä Norjassa.

– ”Käytännössä jäsenyytesi tuo meille valtion rahoitusta, jolla järjestetään tapahtumia, vierailuja ja kirkollisia toimia suomeksi. Se mahdollistaa sen, että pappi voi tulla kastamaan lapsesi, vihkimään tai vaikka keskustelemaan ihan minne tahansa Norjassa. Ilman jäsenyyttä tämä ei olisi mahdollista,” Inna kertoo.

Jäsenyys on tärkeä, vaikka ei aktiivisesti kävisikään tilaisuuksissa.

– ”Kaikki eivät käy aktiivisesti seurakunnan toiminnassa, mutta joku muu suomalainen Norjassa saa muiden jäsenyyden ansiosta esimerkiksi suomenkielisen papin paikalle ristiäisiin tai häihin. Se on yhteistä työtä, ei pelkkä oma etu,” Inna summaa hymyillen.

Entä jos kuulun jo Norjan kirkkoon?

– ”Se ei ole este. Norjan uusi uskontolaki sallii kaksoisjäsenyyden. Silloin valtion tuki menee Norjan kirkolle eikä meillä, mutta pysyt kyllä jäsenenä.”

Entä lapset?

– ”Lapset voi ilmoittaa mukaan samalla lomakkeella. Yli 15-vuotias voi allekirjoittaa itse, alle sen vaaditaan molempien huoltajien allekirjoitus.” Inna kertoo.

Norjan suomalainen seurakunta toimii koko maan laajuisesti. Jäsenille tulee Kirkko Norjassa -lehti, seurakunta järjestää tapahtumia, jumalanpalveluksia ja kerhotoimintaa. Pappi myös matkustaa pyydettyessä kirkollisiin toimituksiin.

– ”Haluamme, että suomalainen kieli ja kulttuuri säilyvät ja että ihmisillä on paikka, johon voi kuulua.” Inna tiivistää.

Tarkista ohjeet ja liity jäseneksi:

www.finskekirken.no/info-ja-asiointi/jasenyys



Att du är finsk försvinner inte fastän du flyttar till Norge – bli vår medlem

Varför bekräfta sitt medlemskap i Den finländska församlingen i Norge? Församlingskoordinator Inna Rode svarar.

När du flyttar från Finland till Norge förändras mycket, men det att du är finländsk försvinner inte. Ändå vet få att även om du är medlem i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland överförs ditt medlemskap inte automatiskt till vår församling. Norska myndigheterna kräver att medlemskapet i vår församling bekräftas separat.

Församlingskoordinator Inna Rode ansvarar för församlingens medlemsfrågor. Inna förklarar hur man blir medlem:

- Det enklaste sättet är att använda ett norskt BankID, men du kan också ringa oss eller fylla i en pappersblankett. Ibland frågas det: ”Finns det en dold avgift här? Det finns det inte! Medlemskapet kostar ingenting.”

Att bekräfta sitt medlemskap är inte bara en formalitet. Det är en handling genom vilken du stöder finskt arbete och gemenskap i Norge.

- ”I praktiken ger ditt medlemskap oss statliga medel, som används till att upprätthålla organisering av evenemang, besök och gudstjänster på finska. Det gör det möjligt för prästen att komma och döpa ditt barn, förrätta en vigsel eller till att mötas var som helst i Norge. Utan medlemskap skulle det här inte vara möjligt”, berättar Inna.

Ditt medlemskap är viktigt, även om du inte aktivt deltar i evenemangen.

- ”Alla är inte aktivt engagerade i församlingen, men tack vare fleras medlemskap kan andra finländare i Norge till exempel få en finstalande präst till ett dop eller bröllop. Det är en gemensam insats, som inte bara är för egen vinning”, sammanfattar Inna med ett leende.

Vad om jag redan är inskriven i Norska kyrkan?

- ”Det är inget hinder. Norges nya religionslag tillåter dubbelt medlemskap. Då går det statliga stödet till Norska kyrkan och inte till oss, men man förblir medlem.”

Hur är det med barnen?

- ”Barnens medlemskap anmäls med en egen blankett. De som är över 15 år kan underteckna sin egen vuxenblankett. Men de yngre barnens blanketter måste båda vårdnadshavarna skriva under.” förklarar Inna.

Den finländska församlingen i Norge verkar i hela landet. Medlemmarna får ”Kirkko Norjassa - Kyrkan i Norge” tidningen, församlingen organiserar evenemang, gudstjänster och klubbaktiviteter. Prästen reser också för att förrätta kyrkliga förrättningar på begäran.

- ”Vi vill att det finska språket och kulturen ska bevaras och att finländarna ska ha en plats att höra hemma”, sammanfattar Inna.

Bekanta dig med instruktionerna och bli medlem:

www.svenska.finskekirken.no/information-kansli/medlemskap





Syksyn tapahtumia Höstens händelser

Vesisaari: Messu

Su 7.9.2025 klo 11.00 Vesisaaren kirkko, Amtmannsgata 1C, 9800 Vadsø
Messu järjestetään osana Norjalais-suomalaisia kulttuuripäiviä

Oslo: Keskiviikkokahvit

Ke 10.9.2025 klo 14.00, Margaretakyrkan ”Läsrums”, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Tromssa: Syysretki Oldervikiin

La 13.9.2025 klo 10.00

Tromssa: Syyskirkko saunarannalla

Su 14.9.2025 klo 14.00, Ringvegen 219, 9017 Tromsø

Oslo: Leivontailta

Ke 17.9.2025 klo 17.30, Margaretakyrkan ”Läsrums”, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Yhteispohjoismainen messu

Su 21.9.2025 klo 11.00, Akershus festning
Mukana pohjoismaiset luterilaiset seurakunnat

Oslo: Koti-ilta

Pe 26.9.2025 klo 17.00. Tarkemmat tiedot Facebookissa ja nettisivuilla

Oslo: Messu

Su 28.9.2025 klo 15.00, Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Keskiviikkokahvit

Ke 8.10.2025 klo 14.00, Margaretakyrkan ”Läsrums”, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Hiljaisuuden retriitti

Pe 10.10.2025 klo 17.00, Margaretakyrkan ”Läsrums”, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Lastenmessu

Su 12.10.2025 klo 15.00, Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Koti-ilta

Pe 17.10.2025 klo 18.00. Tarkemmat tiedot Facebookissa ja nettisivuilla

Oslo: Leivontailta

Ke 22.10.2025 klo 17.30, Margaretakyrkan ”Läsrums”, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Messu

Su 9.11.2025 klo 15.00, Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Keskiviikkokahvit

Ke 12.11.2025 klo 14.00, Margaretakyrkan ”Läsrums”, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Oslo: Sydänrukous koulutus

Su 16.11.2025 klo 13.00, Margaretakyrkan ”Läsrums”, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo



Tarkat tiedot kaikista tapahtumista löydät seurakunnan verkkosivulta ja Facebookista.

Närmare information om alla evenemang finner du på vår hemsida samt på vår Facebook-sida.

Suomeksi: www.finskekirken.no

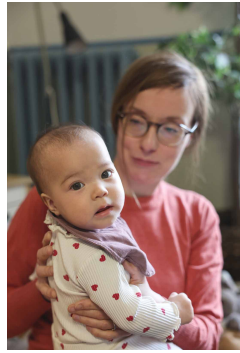
På svenska: www.svenska.finskekirken.no

Facebook: Norjan suomalainen seurakunta

Instagram: @finskekirken

Viikottaiset kokoontumiset

Säännölliset kokoontumiset jatkuvat jälleen kesätauon jälkeen



Oslo: Vauvakerho

Vauvakerhossa vauvoilla ja heidän vanhemmillaan on mahdollisuus tutustua toisiin. Myös leikki-ikäiset sisarukset ja isovanhemmat ovat tervetulleita. Lauluhetken jälkeen kahvit talon puolesta. Ei osallistumismaksua.

Keskiviikkoisin 3.9.-3.12.2025 klo 11-13
Margareta-kirkon lukusali
Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo



Bergen: Lastenkerho

Lastenkerhossa lauletaan ja leikitään yhdessä. Samalla mahdollisuus vaihtaa vinkkejä, kuulumisia ja ajatuksia vanhemmuudesta. Kerhoon ei tarvitse ilmoittautua etukäteen ja voit tulla oman aikataulusi mukaan. Osallistuminen on maksutonta. Ota omat eväät mukaan.

Lastenkerhon ajankohta tarkentuu pian. Päivämäärät ja tarkemmat tiedot löydät nettisivuiltamme ja Facebookista.

Lastenmessu

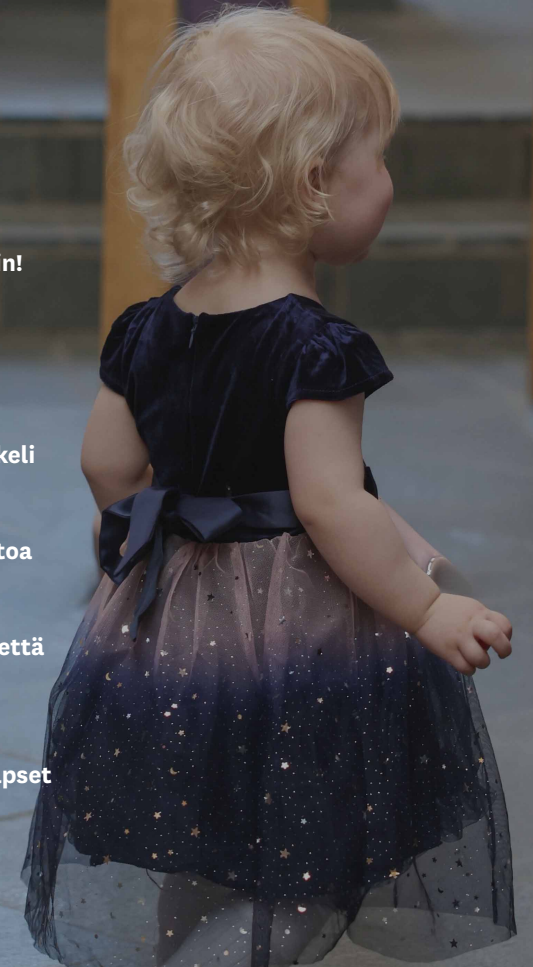
Oslo Margareta-kirkolla
Su 12.10.2025 klo 15

Hei kaikki pienet ja vähän isommatkin!
Nyt on tulossa jotain erityistä:
Lasten oma messu!

Messussa lauletaan tutuimmat lastenvirret, puhutaan enkeleistä ja juhlitaan Mikkelinpäivää. Ehkäpä enkeli käy meitä myös moikkaamassa.

Messun jälkeen jatketaan hauskanpitoa seurakuntasalissa, sillä tarjolla on lämmin keitto ja kirkkokahvit, askartelua ja väritystä, leikkiä ja liikettä sekä tietysti aikaa jutella ja vaihtaa kuulumisia.

Sydämellisesti tervetulleita kaikki lapset ja lapsenmieliset!



Ennakkotietoa joulun ajan tilaisuuksista

Kauneimmat joululaulut -tilaisuuksia järjestetään samaan tapaan kuin aiempina vuosina eri puolilla maata. Joulun ajan tilaisuudet pääset lukemaan seuraavasta lehdestä.

Ps. Järjestämme yhdessä Norjalais-Suomalaisen Yhdistyksen (Norsk-Finsk Forening) kanssa koko perheen joulutapahtuman Oslo Margareta-kirkolla sunnuntaina 23.11.

Luvassa on piparkakkujen koristelua, tuttuja joululauluja, lämmintä joulupuuroa ja muuta kivaa. Merkitse päivä jo kalenteriin ja tule mukaan virittäytymään joulun taikaan kanssamme.

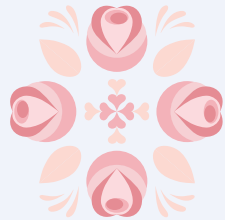
Lisätietoa tästäkin tapahtumasta saat seuraavassa lehdessä – pysythan kuulolla!



Kirkolliset toimitukset Kyrkliga förrättningar



Kastettu • Döpta



Avioliitto • Äktenskap





Jag ger er en framtid och ett hopp

PÄIVI AIKASALO
FINLÄNDARNAS PRÄST I NORGE

Vad ska man göra om världsläget är deprimerande, dåliga nyheter kastar skugga över livet och rädslan lömskt tar över sinnet så att framtiden svävar som ett grått moln ovanför ens huvud? Kriget i Ukraina och Gazas ruiner, klimatförändringarna, artutrotningen och de smältande glaciärerna. En värld var man inte kan lita på ledarna och var framtiden är oförutsägbär. Hur kan man bevara sitt lugn och hålla på hoppet så att det förblir en livsuppehållande kraft?

Som kristna är vår uppgift att ständigt be. Den som ber lämnar såväl sina bekymmer, sina önskemål som sin tacksamhet till Gud. Att tända ett ljus eller sjunga en psalm kan också vara en typ av bön, liksom en enkel suck.

Bönen förändrar världen och därför är det alltid värt att be. Bönen verkan är dold. Men den som ber sitter inte nödvändigtvis bara passivt väntande, eftersom bönen uppmuntrar till handling. Bönen ger riktningen till handlandet, gärningarna och livet.

Då bekymren fyller sinnet är det bra att prata om dem med någon. Ensam i nattens mörker och i vargtimmen kan allt verka ännu värre än det vanligtvis känns. Det lönar sig att prata om bekymren och rädslorna. ”Kerrosse mulle oi kullannuru, kerton aina haihtuu suru” (”Säg mig, min kära att berätta får alltid sorgen att försvinna”), var den visdom jag lärde mig som barn. Sorg försvinner inte alltid helt, men att prata om bekymren gör att de känns lättare att bära.

Även om världsläget verkar dystert och rädslan fyller vårt sinne, kan vi alltid vara välgörare. Världen ligger i händerna på oss vanliga människor och vi kan göra mycket för att det ska vara bra att bo nära oss. En god gärning ger också gott humör till välgöraren. Du kan också hjälpa dina medmänniskor som bor långt borta genom olika hjälporganisationer. Kanske är det just nu dags för en folkrörelse av vänlighet. Jag kan alltid fråga vem som behöver min hjälp just idag.

Du bör också vårda ditt eget välbefinnande. Du kan leta efter saker i ditt liv som ger dig glädje och bidrar till gott humör. Du kan söka sällskap av de människor som är betydelsefulla för dig, glädjas åt naturen och dess skönhet, njuta av höstdagarnas färger eller sensommarens prakt. Ett barns leende, barnets lek eller en väns skratt kan fungera som ljusglimtar i ditt liv. När du fyller ditt hjärta med kärlek, vänlighet och skönhet finns det inget utrymme för större bekymmer.

Gud har lovat att ge hopp i alla situationer. ”Jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar och inte ofärdens, för att ge er en framtid och ett hopp.” (Jeremias 29:11) Jesus har lovat att alltid vara med oss, oavsett vad framtiden för med sig. På ett dolt sätt konkretiseras Jesu närvaro i brödet och vinet i Guds måltid. Herrens måltid är ett sakrament, det betyder att det är en hemlighet och ett mysterium, dvs det behöver varken förstås eller förklaras. Gud själv kommer in i våra hjärtan. Det ger oss hopp.



Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon

PÄIVI AIKASALO
NORJAN SUOMALAISPAPPI

Mitä tehdä, jos maailmantilanne ahdistaa, huonot uutiset myrkyttävät elämää ja pelko valtaa mielen salakavalasti niin, että tulevaisuus on kuin harmaa pilvi pään yläpuolella? Ukrainan sota ja Gazan rauniot, ilmastonmuutos, lajikato ja jäätiköiden sulaminen. Maailma, jossa johtajiin ei voi luottaa ja tulevaisuus on arvaamaton. Miten ylläpitää ja varjella toivoa, niin että se säilyisi elämää kantavana voimana?

Kristittynä tehtävämme on aina rukoilla. Rukoilija jättää huolensa, pyyntönsä ja kiitoksensa Jumalalle. Kynttilän sytyttäminen tai virren laulaminen voi olla rukous, samoin pelkkä huokaus. Rukous muuttaa maailmaa ja siksi rukous kannattaa aina. Se vaikuttaa salatulla tavalla. Rukoilija ei kuitenkaan välttämättä vain istu kädet ristissä, sillä rukous rohkaisee toimintaan. Se näyttää toiminnalle, teoille ja elämälle suunnan.

Silloin jos huolet täyttävät mielen, on hyvä puhua niistä jonkun kanssa. Yksin yön pimeydessä ja suden hetkellä kaikki voi näyttää vielä tavallistakin pahemmalta. Huolista ja peloista kannattaa jutella. ”Kerrosse mulle oi kullannuru, kerton aina haihtuu suru”, oli viisaus, jonka opin lapsena. Aina suru ei kokonaan haihdu, mutta puhuminen auttaa.

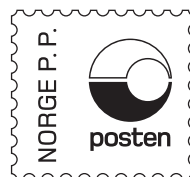
Vaikka maailmantilanne näyttäisi ankealta ja pelko täyttäisi mielen, voimme aina tehdä hyvää. Maailma on meidän tavallisten ihmisten käsissä ja voimme tehdä paljon, jotta meidän lähellämme olisi hyvä elää. Hyvän tekeminen tuo myös tekijälleen hyvän mielen. Myös kaukana asuvia lähimmäisiä voi auttaa erilaisen avustusrjestöjen kautta. Ehkä juuri nyt on aika hyvyyden kansanliikkeelle. Aina voin kysyä, kuka tarvitsee apuani juuri tänään.

Omaa hyvinvointia voi myös vaalia. Voi etsiä elämäänsä niitä asioita, jotka tuottavat iloa ja hyvää mieltä. Voi hakeutua läheisten ihmisten seuraan, iloita luonnosta ja sen kauneudesta, nauttia syyspäivien väreistä ja loppukesän kauneudesta. Vauvan hymy, lapsen leikki ja ystävän nauru voivat olla elämän suola ja valo. Kun täyttää sydämensä rakkaudella, hyvydellä ja kauneudella, sinne ei enää mahdu suuria huolia.

Jumala on luvannut antaa meille toivon kaikissa tilanteissa. ”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.” (Jer 29:11) Jeesus on luvannut olla kanssamme aina, mitä tahansa tulevaisuus tuokin tullessaan. Salatulla tavalla Jeesuksen läsnäolo konkretisoituu ehtoollisen leivässä ja viinissä. Ehtoollinen on sakramentti, se tarkoittaa salaisuutta ja mysteeriä, siksi sitä ei tarvitsekaan ymmärtää tai selittää. Jumala itse tulee sydämeen. Se tuo toivon.



PRIORITY

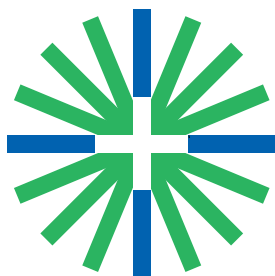


Avsender
Den finske menigheten i Norge
Rådhusgata 1–3
0151 OSLO

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge

+47 22 21 10 00
post@finskekirken.no

www.finskekirken.no
www.facebook.com/finskekirken
www.instagram.com/finskekirken
www.evl.fi/ulkosuomalaiset



NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE